

104-о. Грамматическо то Израженіе го называхмы Речъ, или Речность. А то стон, да нареждашъ части тѣ, да избирашъ речи тѣ, да ги сочинявашъ добрѣ, и да ги свезвашъ. Отъ тѣя ся раждатъ и разни тѣ негови вѣдѣ.

105-о. Чисто израженіе, или Чистый слогъ или Чистота. Тя треба слова по' добри, по' благородни, по' употребителни. А разваля ся Чистота та а) Съ слова низки. б) Съ Архаизми. в) Съ неупотребителни. г) Съ Чужестранни. д) Съ Провинціални. е) Съ Технически. ж) Съ Нови, или не добрѣ составни. з) Съ Славянски, гдѣ то не имъ е мѣсто то.

За да введе человекъ нови Слова, или речи, треба да има совершенно Знаніе на языка, и вкусъ. Славянски речи, ако сж редки и съ вкусъ, служатъ за по' добро украшеніе, и особито, тѣ составляватъ красота, кои то сж извѣсти и въ высокіа и простонародныа языкъ. н. п. благослови, нерукотворный и проч.

Чистота та юще треба израженіе прилично на духа народный, на свонство то на языка, на общо то негово употребленіе, и словосочиненіе.

Всякъ Народъ ся изражява по свой образъ, и не тако, както другъ народъ. Тая разность ся называва Свойство на языка (Ідиотизмъ) н. п. Римляня тѣ говорили — „Sumsi poenas de scelerato“ т. е, азъ съмъ получилъ наказаніе отъ злодѣя,“ вм. азъ съмъ наказалъ злодѣя — и — „dedit poenas iudici,“ т. е, „онъ далъ наказаніе судіа“ — вм — онъ ся наказалъ отъ судіа. Въ България отъ сички тѣ наречія (Діалекты) едно е коренъ

Топорный (Тяпый), Булижный, (Печистъ, Каменливъ, Песачливъ) — или Слогъ Шелковый (Коприненъ), Бархатный (Кадифанъ), Жемчужный, (Маргаритенъ),